

ทิพย์สุรางค์ พึ่งนิ่ม 2553: สันฐานวิทยาของเส้นขนวงศักระรอกในประเทศไทย
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สัตววิทยา) สาขาสัตววิทยา ภาควิชาสัตววิทยา อาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพล อาจสูงเนิน, วท.ด. 407 หน้า

ศึกษาลักษณะสันฐานของเส้นขนระรอกจากตัวอย่างอ้างอิงที่เก็บรักษาจำนวน 23 ชนิด และตัวอย่างในธรรมชาติจำนวน 2 ชนิด ลักษณะลายเปลือกขนที่พบมี 6 รูปแบบ คือ narrow diamond petal , diamond petal , broad petal , regular wave , irregular wave และ simple coronal รูปแบบแกนขนที่พบมี 6 รูปแบบ คือ fragmental , uniserial ladder , narrow aeriform lattice , wide aeriform lattice , narrow medulla lattice และ wide medulla lattice หน้าตัดเส้นขนในส่วนที่กว้างที่สุด 2 แบบ คือ oval large medulla และ circular large medulla ความยาว และความหนาของเส้นขน คือ 3 - 94.20 มิลลิเมตร และ 7.50 - 155.50 ไมครอนตามลำดับ เส้นขนระรอกสกุลเดียวกันมีลักษณะลายเปลือกขน รูปแบบแกนขน และหน้าตัดเส้นขนเหมือนกัน หรือต่างกัน และเส้นขนระรอกสกุลต่างกัน พบว่ามีลักษณะสันฐานดังกล่าวเหมือนกัน

เส้นขนระรอกหลากสี และระรอกปลายหางดำบริเวณสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราช ในฤดูแล้งจากทุกตำแหน่งบนลำตัวมีค่าเฉลี่ยของความยาว และความหนามากกว่าในฤดูฝน ยกเว้น เส้นขนแบบสีดำสลับสีขาวบริเวณหลังของระรอกปลายหางดำที่ในฤดูแล้งมีค่าเฉลี่ยของความยาว และความหนาน้อยกว่าเส้นขนในฤดูฝน

การสำรวจระรอกหลากสี และระรอกปลายหางดำด้วยการใช้ท่อพีวีซีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง และความยาว 101.6 และ 300 มิลลิเมตรตามลำดับ รวม 3,271 ท่อใน 15 เส้นทางจากสภาพนิเวศในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชระหว่างเดือนสิงหาคม 2550 - กุมภาพันธ์ 2551 พบเส้นขนระรอกหลากสี และระรอกปลายหางดำจากสภาพนิเวศทุกประเภท ร้อยละ 13.97 และ 8.71 ตามลำดับ